

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 19P/211/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6613201410
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Gildeinová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2016:6613201410.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné v právnej veci navrhovateľky P. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. XXXX/X, Y., zast. JUDr. Jankou Vasilovou, advokátkou, Kudlovska 1, Humenné proti odporcovi L. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX za účasti maloletej Y. D., nar. 7.X.XXXX, bytom u matky, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné, pracovisko Snina o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletemu dieťaťu na čas po rozvode takto

r o z h o d o l :

Súd u p r a v u j e styk otca s maloletou Y.K. D. takto:

Odporca je oprávnený stretávať sa s maloletou Y. D. každý tretí víkend v mesiaci a to v piatok od 9.00 hod. do 10.30 hod. za účasti psychologičky na oddelení poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR Humenné, pracovisko Snina s tým, že účastníci konania a maloletá sú povinní dostaviť sa v stanovenom čase na ÚPSVaR Humenné, pracovisko Snina a v sobotu a v nedeľou v čase od 9.00 hod. do 11.00 hod. a od 15.00 hod. do 17.00 hod., s tým, že otec sa stretne s maloletou v stanovenom čase pred bytovým domom, v ktorom maloletá býva a stretnutia prebehnú za prítomnosti matky.

Matka je p o v i n n á maloletú na styk s otcom riadne pripraviť.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Náhradu súdneho poplatku Slovenskej republike nepriznáva.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť na účet Okresného súdu Humenné náklady na znalecké dokazovanie vo výške 129,48 eur do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Náhradu nákladov na znalecké dokazovanie vo výške 129,48 eur Slovenskej republike nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Na tunajšom súde sa vedie konanie vo veci rozvodu manželstva účastníkov konania a úpravy práv a povinností rodičov k maloletej Y. D., nar. X.X.XXXX. Okresný súd Humenné vo veci rozhodol rozsudkom č. 19P 219/2013 zo dňa 19.12.2014. V časti rozvodu manželstva účastníkov konania, zverenia maloletej do osobnej starostlivosti matky a v časti výšky výživného zo strany otca rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 15.1.2015. Uznesením Krajského súdu v Prešove č. 4CoP 2/2015 zo dňa 26.3.2015 bol rozsudok súdu prvého stupňa v časti úpravy styku otca s maloletou, v časti náhrady trov štátu a náhradu trov konania zrušený a v tejto časti bola vec vrátená súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Matka maloletej navrhovala upraviť styk s otcom tak, aby sa otec stretával s maloletou párnou nedeľu v čase od 13,00 do 15,00 hodiny v prítomnosti matky.

Pred prvým rozhodnutím súdu na na pojednávaní dňa 4.12.2013 matka maloletej uviedla, že otec sa s maloletou stretol 30.11.2013, pričom podľa názoru navrhovateľky odporca úmyselne vyvoláva konflikty, pretože malú nachystala o 14,00 hod., malá spala v kočiari, pričom prišiel so svojou sestrou a žiadal svoju sestru aby zavolala taxík aby mohli odísť s taxíkom. Bola v blízkosti maloletej, takže sa snažila tomu zabrániť, pretože nechcela, aby odporca maloletú zobral bez autosedačky, aby ju nezobudil, pretože v kočiari spala. Potom šiel smerom na ubytovňu, podľa názoru navrhovateľky po tých najhorších cestách, asi aby zničil kočič, ale v žiadnom prípade navrhovateľka nesúhlasila, aby zobral maloletú niekam bez autosedačky. Taktiež 18.10.2013 zobral dcéru k svojej sestre a mame, tá sa však rozplakala a nebolo ju možné utíšiť. Na tom istom pojednávaní otec maloletej uviedol, že v nedeľu žiadal zmeniť úpravu styku tak, aby sa s maloletou mohol stretávať aspoň o 10,30 hod. do 12,30 hod., pretože posledný spoj z Humenného mu ide o 13,00 hod. a aby teda zbytočne neplatil ubytovanie. Poprel, žeby volal taxík tak, ako to uviedla navrhovateľka. Šiel smerom na ubytovňu, pretože chcel byť s malou sám, ale otec navrhovateľky, ktorý spolu s ňou šiel za nimi ho fyzicky napadol, takže musel volať aj políciu. Tak isto pred ubytovňou sa mu snažili zabrániť v tom, aby maloletú zobral hore. Navrhovateľka držala kočič, takže opätovne musel zavolať políciu a podať trestné oznámenie. Svedkom tohto incidentu bola aj jeho sestra.

Na pojednávaní dňa 25.2.2014 právna zástupkyňa navrhovateľky uviedla, že posledné stretnutie otca s maloletou v dňoch 25.1.2014, 22.2.2014 a 23.2.2014 po predchádzajúcich pohovoroch na oddelení poradenskopsychologických služieb prebehli najprv za prítomnosti matky a potom sa matka vzdialila, aby otec mohol byť s maloletou samostatne. Stretnutia 25.1.2014 a 22.2.2014 prebehli bez incidentov, rovnako ako stretnutie 23.2.2014, aj keď otec za účelom prilákania pozornosti dcéry dupal nohami po mlákach, aby si takto pritiahol jej pozornosť, načo bola maloletá celá mokrá a na ďalší deň potom mala zdravotné problémy. Matka maloletej pri týchto stretnutiach opakovane musí odrážať útoky otca a snaží sa na tieto jeho invektívy nereagovať. Odporca na tomto pojednávaní uviedol, že na týchto stretnutiach bol s maloletou sám len pol hodiny aj keď žiadal o dlhšie stretnutia, pričom navrhovateľka ho slovne napádala, rozprávala maloletej že je zlý otec, pretože nízke výživné, aj keď maloletá potrebuje viac finančných prostriedkov. Nie je pravdou, žeby maloletá bola mokrá keď ju odovzdával matke, pretože má fotografie z toho dňa, kde je maloletá úplne sama. Maloletá pokiaľ je s ním, tak je šťastná, hrá sa s ním, nevidí dôvod prečo by vzhľadom na jej vek mala byť prítomná pri stretnutiach matka.

Súd vo veci uznesením č. 19P 211/2013 zo dňa 4.3.2014 vo veci nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológia odvetvie klinická psychológia a vypracovaním znaleckého posudku poveril Mgr. Evu Kočišovou. Znalčka dňa 22.9.2014 predložila súdu znalecký posudok č. 3/2014. Zo záverov tohto znaleckého posudku vyplýva, že rodičia majú konfliktný vzťah. Nie sú schopní vzájomne primerane komunikovať ani matka ani otec a obaja sú emočne nezrelí. Vzťah medzi matkou a maloletou Y. je taký, že maloletá je na matku veľmi fixovaná, placho reaguje na cudzích ľuďoch, reaguje plačom. Dieťa nie je schopné ostať dlhšiu dobu samostatne bez matky. K otázke vzťahu medzi otcom a maloletou sa znalčka nemohla objektívne vyjadriť, pretože k stretnutiu dieťaťa s otcom na ambulancii nedošlo, čo zavinil v podstate otec cieleným vyhýbaním sa znaleckému šetreniu, čo vysvetľoval tým, že žiadal, aby toto prebehlo následne po jeho víkendovom stretnutí s dieťaťom, čo nakoniec nebolo možné dosiahnuť, pre nespoluprácu rodičov. Matka udáva, že dieťa reaguje na otca placho, že ho nepozná, otec zase tvrdí, že dieťa schopné s ním ostať samostatne samozrejme keď sú spolu dlhšiu dobu. Preto plánoval vyšetrovanie po víkendovom pobyte a po víkendovom stretnutí sa s maloletou. Znalčka ďalej uviedla, že dieťa zatiaľ nie je schopné stretávať sa s otcom bez prítomnosti matky, pretože je na ňu veľmi fixované. Je predpoklad, že táto situácia sa zmení, pretože dieťa rastie a je pravdepodobné, že tieto stretnutia bude možné realizovať bez matkinej prítomnosti aj na dlhšiu dobu. Podľa názoru znalkyne by sa styk mal realizovať 2-krát mesačne v rozmedzí aspoň 4 hodín podľa režimu dieťaťa. Matka by sa mala snažiť dieťa na styk s otcom riadne pripraviť a komunikovať s otcom a snažiť sa umožniť tieto stretnutia. Znalčka doporučila, aby postupne nechávala maloleté dieťa sprvoti kratšiu dobu, potom postupne dlhšie samostatne s otcom, pretože maloletá musí mať šancu na to, aby si s otcom vytvorila nejaký vzťah. Podľa názoru znalkyne manželia, účastníci konania vstupovali do manželstva nezrelí a nepripravení a ani v súčasnosti nie sú schopní spolu komunikovať, je to medzi nimi zjavná nevrávnosť, čo nie sú schopní prekonať. Obaja sú vhodní na psychologické sedenia na sociálnom pracovisku, aby

sa spoločne naučili komunikovať, keďže majú spoločne vychovávať svoju dcéru. Matka nepripravuje náležite dieťa na stretnutie s otcom a otec zase nerešpektuje režim dieťaťa, čo by sa ale dalo pozitívne riešiť pokiaľ by nezlyhala komunikácia medzi účastníkmi konania.

Rozsudkom Okresného súdu Humenné č. 19P 211/2013 zo dňa 19.12.2014 súd upravil styk otca s maloletou tak, že tento je oprávnený stretávať sa s maloletou 2x mesačne v týždňoch keď je na Slovensku v rozmedzí 1,5 - 2 hod. na oddelení poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR Humenné, pracovisko Snina. V tejto časti, ako už bolo vyššie uvedené bol rozsudok súdu prvého stupňa zrušený.

Na pojednávaní dňa 9.9.2015 navrhovateľka uviedla, že na strane maloletej došlo k zmene, pretože táto nastúpila do predškolského zariadenia, pričom aj návšteva MŠ je problematická. Maloletá strávila v predškolskom zariadení maximálne jednu dve hodiny, potom matka pre ňu musela ísť. Z toho dôvodu matka s maloletou navštevovala aj psychologičku, pričom maloletá s psychologičkou postupne začala komunikovať. Otec za maloletou chodí iba raz mesačne, pričom stretnutia neboli bez prítomnosti matky. Keď mala matka nejaké zdravotné problémy, tak maloletú nachystala pre otca a odvieďa na lavičku pred domom, kde na ňu čakal otec, ale maloletá nechcela ísť k nemu, začala strašne plakať a kričať, takže ju otec nechal tak a odišiel, pričom išiel na políciu s tým, že mu matka bráni v styku s maloletou. V druhom prípade, keď za ňou otec prišiel, pršalo, takže maloletá bola zaujatá mlákami, preto si nevšimla, že sa matka vzdialila. Ale netrvalo to dlho, asi 3-4 minúty, kedy sa maloletá dožadovala matky, tak ju otec priviedol do bytu, kde na chodbe na matku kričal a nadával jej. Pri ďalších dvoch stretnutiach nebol žiaden krik, pretože bol prítomní aj známy matky.

Zo strany matky bol do spisového materiálu predložený posudok o dlhodobom nepriaznivom zdravotnom stave dieťaťa zo dňa 22.7.2015, z ktorého vyplýva, že ide o dieťa s výraznými poruchami psychiky a správania v zmysle precitlivenosti, emočnej lability, nedostatočnej sociálnej adaptácie, negativizmu, odmietania jedla, nespôlupráce, silne citovo naviazané na matku.

Zo správy z psychologického vyšetrenia zo dňa 15.7.2015 vyplýva, že u maloletej ide o sociálnu a emočnú nezrelosť dieťaťa, adaptačno-adjustačné ťažkosti. V súčasnosti vyžaduje zvýšenú starostlivosť zo strany matky a nebol maloletej odporučený pobyt v materskej škole.

Otec maloletej bol na jeho žiadosť vypočutý prostredníctvom Okresného súdu Lučenec dňa 16.10.2015. Vo svojej výpovedi uviedol, že by chcel byť s dcérou čo najviac hodín a to minimálne štyri dni do mesiaca od štvrtka do nedele, minimálne sedem hodín denne. Dvakrát do mesiaca nedokáže z finančných dôvodov chodiť za maloletú a viac by mu vyhovovalo, keby s ňou bol viac dní po sebe. Podľa výpovede otca bol s maloletou naposledy v auguste a mesiaci september a október 2015 dcéru nevidel. Políciou uviedla, že kvôli prekonanej operácii nemôže maloletú priviesť a že sa s ním dohodne na náhradnom termíne, ale k dohode nedošlo. Podľa vyjadrenia otca styk s maloletou prebieha niekedy za prítomnosti matky, niekedy je s ňou sám aj polhodinu a viac. Dcéra si na neho zvykla a stretnutia prebiehajú bez problémov. Otec maloletej navrhol, aby psychologické poradenstvo, ktoré odporučila aj znalkyňa prebiehalo v čase keď by bol s maloletou, pokiaľ by súd jeho návrhu vyhovel a to po skončení styku s maloletou. Psychologické poradenstvo schvaľuje najmä z dôvodu, aby psychologička dohovorela matke a vysvetlila jej, aby mu nebránila v styku s maloletou.

Navrhovateľka predložila súdu aj prehľad stretnutí maloletej s otcom tak, ako to bolo súdom určené, pričom od septembra 2015 v čase 5. a 6.9.2015 otec maloletej neprišiel, 19. a 20. 9. 2015 neprišiel, 3. a 4.10.2015 chcel prísť, ale matka maloletej bola tesne po operácii kolena a nemohla sa hýbať, preto mu navrhla náhradný termín, túto skutočnosť otec hlásil na polícii, 17. a 18.10.2015 prišiel, ale matka maloletej nemohla riadne chodiť a dcéra plakala a kričala, že nechce otca, preto potom odišiel. To isté sa zopakovalo aj v nedeľu. V termínoch 31.10. a 1.11.2015, 14.a15.11.2015 otec neprišiel, 28.a29.11.2015 prišiel aj so svojou matkou. Boli v centre ELA HOP, maloletá sa hrala s kamarátkami, 29.11. boli spolu s maloletou vonku, sama s otcom ostať nechcela, otec ju neustále urážal a nadával jej, asi po hodine išla aj s maloletou domov, 12.a13.12.2015 neprišiel, 26. a 27.12.2015 vola že príde, ale maloletá bola chorá, hlásil to na polícii, 9.a10.1.2016 bola maloletá nachystaná, písala mu či príde, ale neozval sa, 16.a17.1.2016 neprišiel.

Z predloženej prepúšťacej správy zo dňa 30.9.2015 vyplýva, že matka maloletej bola hospitalizovaná od 28.9.2015 do 30.9.2015 pre operáciu.

Zo strany matky bola predložená správa z psychologického vyšetrenia a poradenstva zo dňa 15.1.2016, ktorá bola vypracovaná Mgr. Zojou Jacinovou. Vyšetrenia boli od 31.8.2015 do 13.1.2016 v súvislosti s nástupom maloletej do predškolského zariadenia. Z tejto správy vyplýva, že aj napriek postupnému zvykaniu si na MŠ bola maloletá spočiatku bojazlivá, nezapájala sa do hier, odmieta jesť a spať v MŠ. Z konzultácie z triednou učiteľkou maloletej zo dňa 3.9.2015 vyplýva, že za posledný polrok vidnom mierne zlepšenie. Z odpovedí a reakcií maloletej je možné usúdiť silnú väzbu na matku a naopak odmieta podnety týkajúce sa otca, uhýba pohľadom s motorickým nepokojom, odvracaním sa telom. V októbri bolo zistené, že maloletá sa viac zapája do hier v materskej škole, spontánne oslovuje iné deti, zapája sa do aktivít. Psychologička navrhla rešpektovať psychické potreby maloletej, podporovať také správanie sa otca, ktoré by bolo ústretové voči matke a pozitívne o dieťa a ktoré by vyvolávalo spontánny záujem o kontakt s otcom a nie z donútenia.

Kolízny opatrovník uviedol, že z predložených dokladov je nepochybné, že maloletá má problém pri styku s otcom. Aj matka má traumu z toho, že pri stretnutiach ju otec opakovane napáda. Otec mal záujem zúčastniť sa pohovorov na úrade práce, na ktoré bol predvolaný v júni minulého roka, kedy sa ospravedlnil z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov. Ďalší pohovor sa mal uskutočniť v septembri za prítomnosti matky aj maloletej, ale ani tohto pohovoru sa otec nezúčastnil. Vzhľadom na skutočnosť, že maloletá si zvyká na materskú školu, nedoporučuje kolízny opatrovník narúšať tento proces stretnutiami s otcom, tak ako on to navrhuje.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 25 ods. 1, 2 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode, to neplatí ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

V priebehu konania bolo jasné, že účastníci konania majú problém komunikovať medzi sebou, čo sa odrazilo najmä na stretávaní sa otca s maloletou. Podľa znaleckého posudku, znalkyňa nemohla určiť aký je vzťah medzi otcom a maloletou a to z dôvodu, že otec žiadal, aby sa dostavil ku znalkyni po víkend, ktorý strávi s maloletou, čo sa však neuskutočnilo vzhľadom na postoj oboch účastníkov konania. Zo znaleckého posudku jednoznačne vyplýva, že maloletá momentálne nie je schopná stretávať sa s otcom bez prítomnosti matky, z toho dôvodu, že je na matku veľmi fixovaná. Na druhej strane vzhľadom na to, že maloletá stále rastie matka by ju mala vždycky na styk s otcom riadne pripraviť, komunikovať s ňou a snažiť sa ju na toto stretnutie pripraviť. Znalkyňa doporučuje, aby postupne nechávala dieťa samotné s otcom a vzdialila sa na kratšiu dobu od maloletej a postupne tieto intervaly predlžovala. Úprava styku však vyžaduje komunikáciu medzi rodičmi, títo spolu nie sú schopní komunikovať a ich správanie sa ich predurčuje na psychologické sedenia na sociálnom pracovisku, kde by sa mali spolu naučiť komunikovať, keďže majú spoločne vychovávať maloletú dcéru, kde by sa mali naučiť ako má matka pripraviť maloletú dcéru na stretnutie s otcom a otec, aby zároveň rešpektoval režim maloletého dieťaťa.

V priebehu konania sa situácia medzi rodičmi nijako nezlepšila. Otec nevyužíva súdom stanovenú úpravu styku a maloletú navštevuje maximálne jedenkrát do mesiaca, čo odôvodňuje nedostatkom finančných prostriedkov. Takto aj navrhol upraviť styk a to štyri po sebe idúce dni raz mesačne, aspoň sedem hodín denne bez prítomnosti matky. V prípade ak je prekážka, pre ktorú sa styk neuskutoční, na strane matke, otec maloletej okamžite kontaktuje políciu, že mu matka neumožnila styk s maloletou, hoci na to mala odôvodnené dôvody (operácia matky, choroba maloletej). Vzťah medzi otcom a maloletou sa nezlepšil. Táto nechce ostávať s otcom sama a ako to vyplýva, zo správy psychologičky pri rozhovore o otcovi sa správa odmietať. V súčasnosti maloletá navštevuje predškolské zariadenie, pričom chodí iba na štyri hodiny a adaptácia na škôlku jej trvala pomerne dlho a vyžadovala aj pomoc psychologičky. Skutočnosť, že maloletá má adaptačné problémy ak problém by stretávaní sa s otcom potvrdzuje aj posudok o dlhodobom nepriaznivom zdravotnom stave dieťaťa zo dňa 22.7.2015, z ktorého vyplýva, že ide o dieťa s výraznými poruchami psychiky a správania v zmysle precitlivosti, emočnej lability, nedostatočnej sociálnej adaptácie, negativizmu, odmietania jedla, nespôlupráce, silne citovo naviazané na matku.

V priebehu konania otec opakovanne deklaroval snahu zlepšiť vzťah medzi ním a maloletou aj za pomoci psychologičky, ale v priebehu konania k žiadnej zmene nedošlo. Na predvolania úradu práce, oddelenia poradensko-psychologických služieb sa nedostavil z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov, takže k žiadnemu stretnutiu matky, maloletej a otca za prítomnosti psychologičky nedošlo. Súd to hodnotí tak, že otec maloletej neurobil nič pre to, aby sa vzťahy medzi ním a matkou ako aj medzi ním a maloletou zlepšili. Je nepochybné, že stretnutia otca s maloletou sú problematické. Súd preto úpravu styku riešil tak, že určil jeden víkend v mesiaci a to od piatku do nedele. Zohľadnil pri tom aj skutočnosť, že maloletá si zvyká na materskú školu a jej neprítomnosť jeden deň v mesiaci, by tento adaptačný proces nemala narušiť. Zároveň súd určil prvý deň stretnutia otca s maloletou za prítomnosti psychologičky, ktorá môže pomôcť maloletej zlepšiť vzťah s otcom a zároveň usmerniť rodičov, ako sa majú v prítomnosti maloletej správať, čo môžu od nej očakávať a ako reagovať v stresových situáciách. V sobotu a v nedeľu súd určil styk otca s maloletou za prítomnosti matky, vychádzajúc zo záverov psychologických vyšetrení, z ktorých vyplýva, že maloletá je silne emočne viazaná na matku a akúkoľvek zmienku o otcovi odmieta, resp. reaguje odmietavo. Súd určil styk doobeda aj poobede rešpektujúc vek maloletej, ktorá počas obeda spí. Na základe hore uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Podľa § 144 O.s.p. účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod alebo neplatnosť manželstva, alebo určenie či tu manželstvo je alebo nie je, súd však môže priznať náhradu týchto trov, alebo ich časti ak to odôvodňujú okolnosti prípadu, alebo pomery účastníkov.

V zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona súd náhradu trov konania účastníkom nepriznal, pretože nezistil žiadne okolnosti ani pomery účastníka, ktoré by priznanie týchto trov odôvodňovali.

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však odporca nemá v konaní o rozvode manželstva, o neplatnosti manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi.

V danom prípade je navrhovateľka oslobodená od platenia súdnych poplatkov uznesením Okresného súdu Lučenec č. 8P 11/2013 zo dňa 25.2.2013 a ide o konanie vo veci rozvodu manželstva, preto súd náhradu súdneho poplatku Slovenskej republiky v zmysle hore citovaných ustanovení zákona nepriznal.

Podľa § 148 ods. 1 O.s.p. štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal.

Vo veci bolo nariadené znalecké dokazovanie pričom znalkyňou Mgr. Evou Kočišovou bol súdu predložený znalecký posudok. Znalkyni bola priznaná uznesením Okresného súdu Humenné č. 19P 211/2013 zo dňa 1.12.2014 odmena vo výške 258,96 eur, ktorá bude uhradená zo štátnych prostriedkov vzhľadom na skutočnosť, že vo veci nebola zložená záloha na znalecké dokazovanie. Keďže vypracovanie znaleckého posudku bolo v záujme oboch účastníkov konania, pretože predmetom znaleckého posudku bolo najmä posúdenie vzťahu rodičov k maloletej a úprava styku rodičov k maloletej dcére na čas po rozvode. Súd náklady na znalecké dokazovanie rozdelil na polovicu, pričom každý z účastníkov konania by mal uhradiť sumu 129,48 eur. Keďže súd priznal navrhovateľke oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, tak Slovenskej republiky náhradu za znalecké dokazovanie vo výške 129,48 eur v zmysle hore citovaných ustanovení zákona nepriznal. Súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 129,48 eur v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku z dôvodu, že odporca nepreukázal dôvody pre oslobodenie od platenia súdnych poplatkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na Krajský súd Prešov prostredníctvom tunajšieho súdu.

V podanom odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo proti uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.